

РЕШЕНИЕ

№ 1249

гр. П., 15.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XXVI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Панайот Р. Велчев

при участието на секретаря Магдалена Люб. Трайкова
като разгледа докладваното от Панайот Р. Велчев Административно
наказателно дело № 20225330201232 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 609275-F 6 1 2 3 2 4 от 03.11.2021 г. издадено от **** „Контрол“ в ТД на НАП гр. П. с което на ЕТ „Ф.М.М.“ с ЕИК: 205850976 са били наложени административни наказания „имуществени санкции“, както следва: по т. 1 – имуществена санкция в размер от 500 лева на основание чл. 180, ал. 2, вр. чл. 180, ал. 1 ЗДДС, по т. 2 – имуществена санкция в размер от 1 023,72 лева на основание чл. 180, ал. 2, вр. чл. 180А, ал. 1 ЗДДС, по т. 3 – имуществена санкция в размер от 946,67 лева на основание чл. 180, ал. 2, вр. чл. 180А, ал. 1 ЗДДС, по т. 4 – имуществена санкция в размер от 1 007,99 лева на основание чл. 180, ал. 2, вр. чл. 180А, ал. 1 ЗДДС, по т. 5 – имуществена санкция в размер от 994,23 лева на основание чл. 180, ал. 2, вр. чл. 180А, ал. 1 ЗДДС, по т. 6 – имуществена санкция в размер от 975,15 лева на основание чл. 180, ал. 2, вр. чл. 180А, ал. 1 ЗДДС, по т. 7 – имуществена санкция в размер от 604,17 лева на основание чл. 180, ал. 2, вр. чл. 180А, ал. 1 ЗДДС.

Жалбоподателят, чрез процесуалния представител адв. З. обжалва процесното наказателно постановление. Излага съображения, че същото е

неправилно и незаконосъобразно, поради което иска неговата отмяна. Твърди, че при неговото издаване има допуснати съществени процесуални нарушения, които ограничават правото на защита на наказаното лице. Същите се изразявали в това, че АУАН е бил съставен извън 3-месечния срок предвиден в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН. Също така било налице и посочването на погрешна санкционна норма. Претендира разноски.

Въззиваемата страна редовно призована, чрез процесуалните представители ***С. и ****А. оспорва подадената жалба. Намира същата за неоснователна, поради което иска потвърждаването на обжалваното наказателно постановление. Излагат съображения, наказателното постановление да се измени, в случай, че Съдът приеме допуснато нарушение при изписването на санкционните норми. Претендира разноски.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира и приема за установено следното:

Жалбата е подадена от легитимирано за това лице, в предвидения преклузивен срок и е насочена срещу подлежащ на обжалване акт, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество се явява частично основателна.

В конкретния случай жалбоподателят е бил санкциониран за това, че ЕТ „Ф.М.М.“ с ЕИК: 205850976, като данъчнозадължено по ЗДДС лице, установено на територията на страна не е начислило ДДС в размер от 5626,73 лева по облагаеми доставки на обща стойност 28 133,67 лева извършени за данъчен период 24.09.2020 г. – 22.03.2021 г., когато лицето не е било регистрирано по ЗДДС, тъй като не е подало заявление за регистрация в срок, въпреки, че е било длъжно. За периода от 01.09 2019 г. д. 31.08.2020 г задълженото лице е реализирало облагаем оборот по смисъла на чл. 95. ал.2 от ЗДДС в размер над 50 000 лв. /55578,55 лева /. формиран от търговия на дребно със закуски в търговски обект в с. Долно Воден, Център.

Реализираният облагаем оборот е изцяло по фискално устройство. Номер на ФУ- 4351021. Данъчното събитие по описаните в приложение № 1 доставки е настъпило, на основание чл. 25 ал. 1 и ал 2 от ЗДДС на датата на която е извършена продажбата, като тази дата съвпада с датата на издаване на съответния фискален бон и на същата дата. ДДС е станал изискуем съгласно чл. 25 ал 6 т. 1 от ЗДДС.

В хода на ревизионното производство, възложено със ЗВР Р-

16001621001925-020-001/14.04.2021 г. с Протокол /образец КД73/ сер. АА № 1692993/12.05.2021 г са приобщени предоставени при предходно производство на ЕТ „Ф.М.М.“. документирано с Протокол за извършена проверка по регистрация по ЗДДС №1600012053/19.03.2021г. и Акт за регистрация по ЗДДС с № 160422101114640/19.03.2021 г. писмени обяснения, издадени и получени първични счетоводни документи, както и отчети от фискално устройство

С оглед на горното. ЕТ „Ф.М.М.“ е следвало да подаде в ТД на НАП - П. заявление за регистрация по ЗДДС в срок до 08.09.2020 г включително /07.09 2020г - неработен ден/ съгласно чл. 96 ал. 1 от ЗДДС.

Заявление за регистрация по ЗДДС във връзка с достигнат облагаем оборот за периода от 01.09.2019 г. до 31 08.2020 г. не е подадено в законния срок /до 08.09.2020 година./. Същото е подадено със закъснение на 08.03.2021 г. с вх. № 303912100957162/08.03.2021 г. и задълженото лице е регистрирано по ЗДДС на 23.03.2021 с Акт за регистрация по ЗДДС № 160422101114640/19.03.2021г.

За периода от изтичане на срока за издаване на акт за регистрация /24.09.2020 г - деня последващ деня. в който дружеството би следвало да е регистрирано по ЗДДС/ по чл.101 ал. 6 и ал. 7 от ЗДДС, ако лицето беше подало в срок заявление за регистрация по ЗДДС, до датата на регистрацията. ЕТ „Ф.М.М.“ е следвало да начислява ДДС за извършените от него облагаеми доставки.

1. За периода 24.09.2020 г. - 30.09.2020 г. са извършени облагаеми доставки на стоки - търговия на дребно със закуски, описани в Приложение № 2, неразделна част от АУАН на обща стойност 1291,70 лв., от които данъчна основа - 1076,42 и не е начислен ДДС общо в размер 215,28 лв.

Ако лицето беше регистрирано по ЗДДС, същото е следвало да начисли ДДС за извършените от него облагаеми доставки към физически лица по смисъла на чл. 86 ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, като в края на съответния период /месец - 09.2020г следва да състави обобщен отчет по чл. 119 ал. 1 от ЗДДС. /доколкото на основание чл. 113 ал, 3 т 1 от ЗДДС издаването на фактура не е задължително/, и посочи така съставения отчет в дневника си за продажби и справка-декларация за съответния данъчен период 24.09.2020 г - 30.09.2020., които е следвало да подаде в ТД на НАП - П., в срок до 14-то число на месеца, следващ съответния данъчен период -до 14.10.2020 г.

включително.

На основание чл. 67, ал. 2 от ЗДДС, когато при договаряне на доставката не е изрично посочено, че данъкът се дължи отделно, приема се, че той е включен в договорената цена, поради което размерът на данъка е определен по формулата в чл. 53, ал. 2 от ППЗДДС. По този начин е нарушило разпоредбите на чл. 86 ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 и ал. 2 във връзка с чл. 180 ал. 2 във връзка с ал. 1 във връзка с чл. 102 ал. 3 т. 1 вр. чл. 119 вр. чл. 25 ал. 1, ал. 2 и ал. 6 т. 1 от ЗДДС.

2. За периода 01.10.2020 г. - 31.10.2020 г. са извършени облагаеми доставки на стоки - търговия на дребно със закуски, описани в Приложение № 3, неразделна част от АУАН на обща стойност 5118.62 лв., от които данъчна основа - 5118.62 и не е начислен ДДС общо з размер 1023.72 лв.

Ако лицето беше регистрирано по ЗДДС, същото е следвало да начисли ДДС за извършените от него облагаеми доставки към физически лица по смисъла на чл. 86 ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, като в края на отчетния период /месец – 31.10.2020 г. следва да състави обобщен отчет по чл. 119 ал. 1 от ЗДДС, доколкото на основание чл. 113 ал. 3 т. 1 от ЗДДС издаването на фактура не е задължително/, и посочи така съставения отчет в дневника си за продажби и справка-декларация за съответния данъчен период 01.10.2020 г - 31.10.2020., които е следвало да подаде в ТД на НАП - П. в срок до 14-то число на месеца, следващ съответния данъчен период - до 14.11.2020 г. включително.

На основание чл. 67, ал. 2 от ЗДДС, когато при договаряне на доставката не е изрично посочено, че данъкът се дължи отделно, приема се, че той е включен в договорената цена, поради което размерът на данъка е определен по формулата в чл. 53, ал. 2 от ППЗДДС

С което е нарушило разпоредбите на чл. 86 ал. 1. т. 1. т. 2 и т. 3 и ал. 2 във връзка с чл. 180 ал. 2 във връзка с ал. 1 във връзка с чл. 102 ал. 3 т. 1 вр. чл. 119 вр. чл. 25 ал. 1. ал. 2 и ал. 6 т. 1 от ЗДДС.

3. За периода 01.11.2020 г. – 30.11.2020 г. са извършени облагаеми доставки на стоки - търговия на дребно със закуски, описани в Приложение № 4, неразделна част от АУАН на обща стойност - 5630.00 лв., от които данъчна основа - 4733,33 и не е начислен ДДС общо в размер 946.67 лв. Ако лицето беше регистрирано по ЗДДС, същото е следвало да начисли ДДС за извършените от него облагаеми доставки към физически лица по смисъла на

чл. 86 ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, като в края на съответния период /месец - 30.11.2020г следва да състави обобщен отчет по чл. 119 ал. 1 от ЗДДС /доколкото на основание чл. 113 ал. 3 т. 1 от ЗДДС издаването на фактура не е задължително/, и посочи така съставения отчет в дневника си за продажби и справка-декларация за съответния данъчен период 01.11.2020 г. - 30.11.2020., които е следвало да подаде в ТД на НАП - П., в срок до 14-то число на месеца, следващ съответния данъчен период - до 14.12.2020 г. включително На основание чл. 67, ал. 2 от ЗДДС, когато при договаряне на доставката не е изрично посочено, че данъкът се дължи отделно, приема се, че той е включен в договорената цена. поради което размерът на данъка е определен по формулата в чл. 53, ал. 2 от ППЗДДС.

С което е нарушило разпоредбите на чл. 86 ал. 1. т. 1, т. 2 и т. 3 и ал. 2 във връзка с чл. 180 ал. 2 във връзка с ал. 1 във връзка с чл. 102 ал. 3 т. 1 вр. чл. 119 вр. чл. 25 ал. 1, ал. 2 и ал. 6 т. 1 от ЗДДС

4. За периода 01.12.2020 г. - 31.12.2020 г. са извършени облагаеми доставки на стоки - търговия на дребно със закуски, описани в Приложение N° 5. неразделна част от настоящия АУАН на обща стойност 6047.96 лв., от които дан.основа - 5039,97 и не е начислен ДДС общо в размер 1007,99 лв. Ако лицето беше регистрирано по ЗДДС. същото е следвало да начисли ДДС за извършените от него облагаеми доставки към физически лица по смисъла на чл. 86 ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, като в края на съответния период/месец - 31.12.2020г следва да състави обобщен отчет по чл. 119 ал. 1 от ЗДДС. /доколкото на основание чл. 113 ал. 3 т. 1 от ЗДДС издаването на фактура не е задължително/, и посочи така съставения отчет в дневника си за продажби и справка-декларация за съответния данъчен период 01.12.2020 г. – 31.12.2020.. които е следвало да подаде в ТД на НАП - П., в срок до 14-то число на месеца, следващ съответния данъчен период - до 14.01.2021 г. включително.

На основание чл. 67. ал. 2 от ЗДДС, когато при договаряне на доставката не е изрично посочено, че данъкът се дължи отделно, приема се, че той е включен в договорената цена. поради което размерът на данъка е определен по формулата в чл. 53. ал. 2 от ППЗДДС.

С което е нарушил разпоредбите на чл. 86 ал. 1. т. 1. т. 2 и т. 3 и ал. 2 във връзка с чл. 180 ал. 2 във връзка с ал. 1 във връзка с чл. 102 ал. 3 т. 1 вр. чл. 119 вр. чл. 25 ал. 1. ал. 2 и ал. 6 т. 1 от ЗДДС.

5. За периода 01.01.2021 г - 31.01.2021 г. са извършени облагаеми доставки на стоки - търговия на дребно със закуски, описани в Приложение № 6, неразделна част от АУАН на обща стойност 5973,60 лв., от които данъчна основа - 4971.17 лв. и не е начислен ДДС общо в размер 994,23 лв.

Ако лицето беше регистрирано по ЗДДС, същото е следвало да начисли ДДС за извършените от него облагаеми доставки към физически лица по смисъла на чл. 36 ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, като за края на съответния период/месец – 31.01.2021 г. следва да състави обобщен отчет по чл. 119 ал. 1 от ЗДДС. /доколкото на основание чл. 113 ал. 3 т. 1 от ЗДДС издаването на фактура не е задължително/, и посочи така съставения отчет за дневника си за продажби и справка-декларация за съответния данъчен период 01.01.2021 г. - 31.01.2021 г. които е следвало да подаде в ТД на НАП - П., за срок до 14-то число на месеца, следващ съответния данъчен период - до 14.02.2021 г. включително. На основание чл. 67. ал 2 от ЗДДС. когато при договаряне на доставката не е изрично посочено, че данъкът се дължи отделно, приема се, че той е включен в договорената цена, поради което размерът на данъка е определен по формулата в чл. 53. ал 2 от ППЗДДС.

С което е нарушило разпоредбите на чл. 86 ал. 1. т. 1, т. 2 и т. 3 и ал. 2 във връзка с чл. 180 ал. 2 във връзка с ал. 1 във връзка с чл. 102 ал. 3 т. 1 вр. чл. 119 вр. чл. 25 ал. 1, ал. 2 и ал. 6 т. 1 от ЗДДС

6. За периода 01.02.2021 г. - 28.02.2021 г. са извършени облагаеми доставки на стоки - търговия на дребно със закуски, описани в Приложение № 7, неразделна част от АУАН на обща стойност 5350.90 лв., от които данъчна основа - 4875,75 и не е начислен ДДС общо в размер 975.15 лв. Ако лицето беше регистрирано по ЗДДС, същото е следвало да начисли ДДС за извършените от него облагаеми доставки към физически лица по смисъла на чл. 86 ал 1 и ал. 2 от ЗДДС, като в края на съответния период/месец - 28.02.2021г. следва да състави обобщен отчет по чл. 119 ал. 1 от ЗДДС. /доколкото на основание чл. 113 ал. 3 т. 1 от ЗДДС издаването на фактура не е задължително/, и посочи съставения отчет в дневника си за продажби и справка-декларация за съответния данъчен период 01.02.2021 г. – 23.02.2021., които е следвало да подаде в ТД на НАП - П., в срок до 14-то число на месеца, следващ съответния данъчен период - до 14.03.2021 г. включително на основание чл. 67. ал 2 от ЗДДС, когато при договаряне на доставката не е изрично посочено, че данъкът се дължи отделно, приема се,

че той е включен в договорената цена, поради което размерът на данъка е определен по формулата в чл. 53, ал. 2 от ППЗДДС.

С което е нарушил разпоредбите на чл. 36 ал. 1. т. 1. т. 2 и т. 3 и ал. 2 във връзка с чл. 180 ал. 2 във връзка с ал. 1 във връзка с чл. 102 ал. 3 т. 1 вр. чл. 119 вр. чл. 25 ал. 1. ал. 2 и ал. 6 т. 1 от ЗДДС

7. За периода 01.03.2021 г – 22.03.2021 г. са извършени облагаеми доставки на стоки - търговия на дребно със закуски, описани в Приложение № 8, неразделна част от АУАН на обща стойност 3625.00 лв. от които данъчна основа - 3020,83 и не е начислен ДДС общо в размер 604,17 лв. Ако лицето беше регистрирано по ЗДДС, същото е следвало да начисли ДДС за извършените от него облагаеми доставки към физически лица по смисъла на чл. 86 ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, като в края на съответния период/месец - 31.03.2021г следва да състави обобщен отчет по чл. 119 ал. 1 от ЗДДС. /доколкото на основание чл. 113 ал. 3 т. 1 от ЗДДС издаването на фактура не е задължително/, и посочи така съставения отчет в дневника си за продажби и справка-декларация за съответния данъчен период 01.03.2021 г - 31.03.2021., които е следвало да подаде в ТД на НАП - П., в срок до 14-то число на месеца, следващ съответния данъчен период - до 14.04.2021 г. включително. На основание чл. 67. ал. 2 от ЗДДС, когато при договаряне на доставката не е изрично посочено, че данъкът се дължи отделно, приема се, че той е включен в договорената цена. поради което размерът на данъка е определен по формулата в чл. 53, ал. 2 от ППЗДДС.

С което е нарушило разпоредбите на чл. 86 ал. 1. т. 1. т. 2 и т. 3 и ал. 2 във връзка с чл. 180 ал. 2 във връзка с ал. 1 във връзка с чл. 102 ал. 3 т. 1 вр. чл. 119 вр. чл. 25 ал. 1. ал. 2 и ал. 6 т. 1 от ЗДДС

Нарушенията по т. 1-7 били открити при представени документи на дата 15.03.2021г. Във връзка с ИПДПОЗЛ № 303912100957162/08.03.2021 г в хода на извършена проверка в гр. П. във връзка с издаден Акт за регистрация по ЗДДС № 160422101114640/19,03.2021г по повод подадено заявление за регистрация по ЗДДС 303912100957162/08.03.2021 г.

По този начин е бил нарушен, респективно осъществен състава на чл.86, ал.1. т.1, т.2 и т. 3 от ЗДДС

В хода на съдебното следствие беше разпитан актосъставителят Г.М., който потвърди отразеното от него в АУАН. Добави, че жалбоподателят е подал заявление за регистрация по ДДС, при което му били поискани да

представи документи.

Съдът намира, че следва да се кредитира заявеното от свидетеля, тъй като същият депозира ясни, логични и взаимоподкрепящи се останалия събран по делото доказателствен материал.

Съдебният състав кредитира приобщените по делото писмени доказателства, доколкото същите са събрани по предвидения в НПК ред, като следва да се отбележи, че в нито един етап от производството не са били оспорени от страните по делото.

От представеното копие от Заповед се установява, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи.

От копие от Акт за регистрация по ЗДДС от 19.03.2021 г. се установява, че жалбоподателят е бил регистриран по ЗДДС.

От АУАН с № F612324 от 18.05.2021 г. се установява, че такъв е бил съставен от актосъставителя на тази дата.

От копие от Заявление за регистрация по ЗДДС от 08.03.2021 г. се установява, че на тази дата жалбоподателят е подал заявление за регистрация по този закон, като е приложил и документи.

Били са изискани от лицето Стилиана Видева документи от жалбоподателя, които са били представени от него под опис на 15.03.2021 г.

От копие от Заявление за регистрация по ДДС

Въз основа на така възприетата от Съда фактическа обстановка се достигна до следните правни изводи:

Неоснователно се явява наведеното от страна на процесуалния представител на жалбоподателя възражение в насока, че е изтекъл преклузивният срок по чл. 34 ЗАНН от откриването на нарушителя до съставянето на АУАН. Видно от последния се установява, че това е станало на 18.05.2021 г. Действителната дата на откриване на нарушението се явява 15.03.2021 г., тъй като на тази дата актосъставителят се е запознал с постъпилите документи под опис. В действителност част от тях биха могли да бъдат представени на един по-ранен етап, а именно от момента на подаване на Заявление за регистрация по ЗДДС, но същите реално са открити към момента на изричното им изискване и представяне, доколкото актосъставителят следва да се увери, че има извършено нарушение и не може единствено на база твърдения, да състави АУАН и да се образува административно-наказателно производство.

Относно нарушението по т. 1 от Наказателното постановление:

В конкретния случай жалбоподателят е санкциониран за това, че за периода 24.09.2020 г. - 30.09.2020 г. са извършени облагаеми доставки на стоки - търговия на дребно със закуски, описани в Приложение № 2, неразделна част от АУАН на обща стойност 1291,70 лв., от които данъчна основа - 1076,42 и не е начислен ДДС общо в размер 215,28 лв. За този период, а именно нарушителят е достигнал оборот при който е следвало да се регистрира по ЗДДС, но това не е било сторено. Тук действа фикцията на закона, че лице, което дори и да не е регистрирано по ЗДДС, ако са настъпили задължителните предпоставки за това се третира като регистрирано по този закон и за него са налице всички задължения произтичащи от нормативния акт. Ако лицето беше регистрирано по ЗДДС, същото е следвало да начисли ДДС за извършените от него облагаеми доставки към физически лица по смисъла на чл. 86 ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, като в края на съответния период /месеца - 09.2020г следва да състави обобщен отчет по чл. 119 ал. 1 от ЗДДС. /доколкото на основание чл. 113 ал, 3 т. 1 от ЗДДС издаването на фактура не е задължително/, и посочи така съставения отчет в дневника си за продажби и справка-декларация за съответния данъчен период 24.09.2020 г - 30.09.2020., които е следвало да подаде в ТД на НАП - П., в срок до 14-то число на месеца, следващ съответния данъчен период -до 14.10.2020 г. включително. Облагаемите доставки са на стойност 1291,70 лева, от които данъчната основа е 1076,42 лева, тоест ако лицето беше регистрирано по ЗДДС, трябваше да начисли ДДС в размер от 215,28 лева. Санкционната норма е правилно определена и е тази на чл. 180, ал. 2 ЗДДС, която третира нерегистрираните по ЗДДС лица, за които е настъпило задължение да се регистрират, като такива които са регистрирани. Размерът на санкцията се явява равен на дължимия данък, но не по-малко от 500 лева.

Конкретният случай не може да бъде определен като такъв по чл.28 от ЗАНН. Конкретното установено нарушение, както и обстоятелствата по същото разкрива една степен на обществена опасност на деянието, типична за общия случай на нарушение разпоредбата на чл.86 от ЗДДС, отчетена от законодателя при въздигане на деянието в нарушение. Процесното нарушение е такова на простото извършване и законодателят е предвидил обществената опасност на подобно деяние, като конкретни обществено опасни последици не е необходимо /и не е възможно/ да се установява във всеки отделен случай.

Ето защо, правилно е било наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер от 500 лева. Предвид гореизложеното в тази му част, обжалваното наказателно постановление следва да се потвърди.

Относно нарушенията по т.2, т. 3, т. 4, т. 5, т. 6 и т. 7 от Наказателното постановление:

Тези нарушения са квалифицирани като деяния по чл. 86, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 и ал. 2 от ЗДДС, като се отнасят съответно за следните периоди: т. 2 - 01.10.2020 г. – 31.10.2020 г. и имуществената санкция е в размер от 1023,72 лева, т. 3 - 01.11.2020 г. – 30.11.2020 г. и имуществената санкция е в размер от 946,67 лева, т. 4 - 01.12.2020 г. – 31.12.2020 г. и имуществената санкция е в размер от 1007,99 лева, т. 5 - 01.01.2021 г. – 31.01.2021 г. и имуществената санкция е размер от 994,23 лева, т. 6 – 01.02.2021 г. – 28.02.2021 г. и имуществената санкция е в размер от 975,15 лева и по т. 7 – 01.03.2021 г. – 22.03.2021 г. и имуществената санкция е в размер от 604,17 лева.

Съдът намира, че в АУАН и НП и за шестте нарушения – от т. 2 до т. 7 включително са посочени коректни нарушени разпоредби, а именно чл. 86 и сл. ЗДДС.

При издаването на наказателното постановление, обаче са допуснати съществени процесуални нарушения при всички нарушения от т. 2 до т. 7 в същото и те се изразяват в сгрешени санкционни разпоредби.

В обстоятелствената част са описани извършени нарушения, изразяващи се в нарушаване разпоредбите на чл. 86, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 ЗДДС, които са относими към санкционната разпоредба на чл. 180, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДДС предвиждаща еднакво наказание по чл. 180, ал. 1 ЗДДС за лицето не е начислило данък, тъй като не е подало заявление за регистрация и не се е регистрирало по този закон в срок.

За нарушенията от т. 2 до т. 7 от наказателното постановление, наказанията имуществени санкции, обаче са наложени на основание чл. 180, ал. 2 от ЗДДС, вр. чл. 180А, ал. 1 ЗДДС.

На първо място, следва да се отбележи, че санкциите са наложени на основание санкционни норми, които не съответстват на извършване на нарушението. Също така, няма каквато и да била превръзка между разпоредбите на чл. 180, ал. 2 ЗДДС и тази на чл. 180А, ал. 1 ЗДДС.

На следващо място, размерът на наказанията са определени, не с оглед разпоредбата на чл. 180А, ал. 1 ЗДДС, която е в насока, че регистрирано лице,

което, като е длъжно, не начисли данък в предвидените в този закон срокове в случаите, когато данъкът е изискуем от лицето като платец по глава осма и за начисления данък лицето има право на пълен данъчен кредит, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер 5 на сто от неначисления данък, но не по-малко от 50 лв. В случай, че се налагат наказания с оглед разпоредбата на чл. 180А, ал. 1 ЗДДС същите не трябва да са в размер изцяло на данъка, а трябва да са в размер от 5 на сто от него, но не по-малко от 50 лева. По този начин волята на наказващия орган остава неясна, посочената е погрешна санкционна норма, която е неотнормисима за настоящите нарушения, но наказанията са определени на друго основание.

Неоснователно се явява наведеното възражение от процесуалния представител на въззиваемата страна, което е в насока, че Съдът е в състояние да измени наказателното постановление. Разпоредбата на чл. 63, ал. 7, т. 1 ЗДДС е в насока, че Съдът може да измени наказателното постановление, като приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението.

В конкретния случай е изписана разпоредбата на чл. 180А, ал. 1 ЗДДС, която предвижда много по-ниско наказание от това предвидено в разпоредбата на чл. 180, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДДС, като по този начин се достигна до извод, че това е закон за по-тежко наказуемо нарушение. Ето защо, макар и размерът на имуществените санкции да отговарят на извършените нарушения, Съдът не би могъл да измени основанията за тяхното налагане в такова по чл. 180, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДДС, тъй като същото се явява по-тежко. Волята на наказващия орган остава неясна, като това представляват и нови фактически обстоятелства по делото, доколкото жалбоподателят е бил санкциониран по по-леко наказуемия състав, наложена му е била, обаче по-висока имуществена санкция и по този начин нарушителят не е в състояние да разбере срещу кои факти да се защита.

Предвид гореизложеното обжалваното наказателно постановление в частите от т.2 до т. 7 включително, следва да се отмени.

По разноските:

С оглед изхода на делото страните трябва да понесат сторените разноси по делото. От жалбоподателя се претендират разноси за адвокатско

възнаграждение в размер от 600 лева. При определяне на същото и с оглед направеното възражение за прекомерност от представителя на въззиваемата страна, Съдът намира последното за неоснователно, като се отчетоха броят на проведените две съдебни заседания, както и ангажирането на допълнителни писмени доказателства, както и разпит на актосъставителя. Целият материален интерес по делото е в размер от 6051,93 лева. Наказателното постановление ще бъде потвърдено за размер от 500 лева и отменено за размер от 5551,93 лева. Съдът намира, че принципно следва да се определи юрисконсултско възнаграждение в размер от 100 лева, като на въззиваемата страна се присъди такова с оглед изгодния за нея материален интерес по делото. Ето защо, в полза на жалбоподателя следва да се присъди сумата в размер от 550,43 лева, представляваща извършени разноски за адвокатско възнаграждение по делото, а в полза на въззиваемата страна, следва да се присъди сумата в размер от 8,26 лева, представляваща извършени разноски за юрисконсултско възнаграждение по делото.

Предвид гореизложеното обжалваното наказателно постановление в частта относно т. 1 се явява правилно и законосъобразно, поради което следва да се потвърди, а в останалите му части от т. 2 до т. 7 следва да се отмени.

Ето защо, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 609275-F612324 от 03.11.2021 г. издадено от **** „Контрол“ в ТД на НАП гр. П. **в частите** с които на ЕТ „Ф.М.М.“ с ЕИК: 205850976 са били наложени административни наказания „имуществени санкции“, както следва: по т. 2 – имуществена санкция в размер от 1 023,72 лева на основание чл. 180, ал. 2, вр. чл. 180А, ал. 1 ЗДДС, по т. 3 – имуществена санкция в размер от 946,67 лева на основание чл. 180, ал. 2, вр. чл. 180А, ал. 1 ЗДДС, по т. 4 – имуществена санкция в размер от 1 007,99 лева на основание чл. 180, ал. 2, вр. чл. 180А, ал. 1 ЗДДС, по т. 5 – имуществена санкция в размер от 994,23 лева на основание чл. 180, ал. 2, вр. чл. 180А, ал. 1 ЗДДС, по т. 6 – имуществена санкция в размер от 975,15 лева на основание чл. 180, ал. 2, вр. чл. 180А, ал. 1 ЗДДС, по т. 7 – имуществена санкция в размер от 604,17 лева на основание чл. 180, ал. 2, вр. чл. 180А, ал. 1 ЗДДС.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 609275-F612324 от 03.11.2021 г. издадено от **** „Контрол“ в ТД на НАП гр. П. в останалата му част.

ОСЪЖДА Национална Агенция по приходите да заплати на ЕТ „Ф.М.М.“ с ЕИК: 205850976 сумата в размер от 550,43 лева, представляваща разноси за адвокатско възнаграждение по делото.

ОСЪЖДА ЕТ „Ф.М.М.“ с ЕИК: 205850976 да заплати на Национална Агенция по приходите сумата в размер от 8,26 лева, представляваща разноси за юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред П.ски административен съд по реда на глава дванадесета от АПК в 14 дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – П.: _____